Lähetetty: 9.7.2026 14:20
Otsikko: Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle / H. G. Paloheimo Oy
Lähettäjä: Miia Pihlakari
Vastaanottaja: HAO Vaasa
Liitteet: Valitus_Vaasan hallinto-oikeus_09072026_Paloheimo Oy.pdf, Liite 1 - Lupa- ja valvontaviraston päätös 10.6.2026 Dnro LVV-U-24828-2026 valitusosoituksineen.pdf, Liite 2 - Sähköpostisaate Maija Norokorpi (LVV) - AA Juha Sario 10.6.2026.pdf

HUOM! Ulkoinen lähettäjä. Älä avaa linkkejä tai liitteitä, ellet tunnista lähettäjää.
OBS! Extern avsändare. Öppna inte länkar eller bilagor om du inte känner igen avsändaren.
NOTE! External sender. Do not open links or attachments unless you recognize the sender.

Hei,

Lähetän ohessa H. G. Paloheimo Oy:n valituksen Lupa- ja valvontaviraston päätöksestä 10.6.2026 koskien vaatimustamme ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisen asian vireillepanosta (YSL 186 §) maaperän puhdistamiseksi ja yhdyskuntajätteen poistamiseksi Tuusulan kunnan vanhalta kaatopaikalta, joka sijaitsee H. G. Paloheimo Oy:n omistamilla kiinteistöillä 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133. Lupa- ja valvontaviraston diaarinumero LVV-U/24828/2026. Valituksenalainen päätös valitusosoituksineen on liitteenä 1.

Pyydän ystävällisesti **kuittaamaan valituksen liitteineen vastaanotetuksi.**
Ystävällisin terveisin

Freja Sevón
asianajosihteerin sijainen

Miia Pihlakari
asianajosihteeri
p. 0400 774 858
miia.pihlakari@ymparistolaki.fi

Asianajotoimisto Ympäristölaki Oy
Huopalahdentie 24
00350 Helsinki
p. 0400 774 858
www.ymparistolaki.fi

Tämä sähköposti on luottamuksellinen ja tarkoitettu ainoastaan vastaanottajalle. Mikäli ette ole viestissä tarkoitettu vastaanottaja, olkaa hyvä ja ilmoittakaa siitä lähettäjälle ja tuhotkaa viesti välittömästi.

This e-mail is confidential and is meant for the recipient only. If you are not the intended recipient, please inform the sender of this and destroy the message immediately.



VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

ASIA Valitus Lupa- ja valvontaviraston päätöksestä 10.6.2026 koskien vaatimustamme ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisen asian vireillepanosta (YSL 186 §) maaperän puhdistamiseksi ja yhdyskuntajätteen poistamiseksi Tuusulan kunnan vanhalta kaatopaikalta, joka sijaitsee H. G. Paloheimo Oy:n omistamilla kiinteistöillä 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133. Lupa- ja valvontaviraston diaarinumero LVV-U/24828/2026. Valituksenalainen päätös valitusosoituksineen on liitteenä 1.

VALITTAJA / VIREILLEPANIJA / HAKIJA

H. G. Paloheimo Oy (Y-tunnus 1791180-4) (jäljempänä myös ”Paloheimo Oy” tai ”Yhtiö”), Maantie 1, 11130 Riihimäki, YSL 186 §:n mukaisena otsikossa mainitun asian vireillepanoon oikeutettuna asianosaisena kaatopaikan yllä mainittujen sijaintikiinteistöjen omistajana.

ASIAMIES JA PROSESSIOSOITE

Asianajaja, OTL Juha Sario
puh. 0400 770 411, sp. juha.sario@ymparistolaki.fi
Asianajotoimisto Ympäristölaki Oy
Huopalahdentie 24, 00350 Helsinki, puh 0400 774 858

Kirjelmän laatimiseen on osallistunut teknisenä asiantuntijana DI, FM Ulla-Maija Liski.

ASIAAN OSALLINEN

Tuusulan kunta (jäljempänä myös ”Kunta”), PL 60, 04301 Tuusula vireillepanovaatimuksen kohteena olevan kaatopaikan pitäjänä.

VALITUSAIKA

Valituksenalainen päätös on lähetetty asiamiehellemme tavallisena sähköpostina 10.6.2026 (saate liitteenä 2). Valitusaikamme alkaa valitusosoituksen mukaisesti kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jolloin meidän katsotaan saaneen tiedon päätöksestä eli 13.6.2026. Valitusaikamme päättyy siten 13.7.2026.

VALITUS JA VAATIMUKSET

1) Ensisijaisesti vaadimme, että Vaasan hallinto-oikeus kumoaa siltä osin lupa- ja valvontaviraston (jäljempänä myös LVV) päätöksen, kun se on hylännyt vireillepanossa esittämämme vaatimukset yhdyskuntajätteen poistamisesta ja maaperän puhdistamisesta. Paloheimo Oy vaatii, että hallinto-oikeus antaa Tuusulan kunnalle seuraavat määräykset:

Tuusulan kunnan on kunnostettava kiinteistöjen 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133 maaperä seuraavalla tavalla:

A) Kiinteistöiltä on poistettava jätetäyttö kokonaisuudessaan ja sen alla oleva maaperä siltä osin, kun se sisältää Valtioneuvoston asetuksessa 214/2007 tarkoitetun ylemmän ohjearvon ylittäviä pitoisuuksia haitta-aineita.

B) Kunnostuksen päätyttyä kaatopaikan alue on täytettävä pilaantumattomalla ja geoteknisesti rakennuskelpoisella maa-aineksella sekä tasattava vastaavaan korkotasoon, mitä se oli ennen yhdyskuntajätteen tuomista alueelle.

C) Edellä mainittujen määräysten tehosteeksi on myös YSL 184 §:n mukaisesti asetettava riittävän suuri uhkasakko. Tältä osin LVV:n päätös voidaan pitää voimassa.

2) Toissijaisesti vaadimme, että lupa- ja valvontaviraston päätöstä muutetaan siten, että Tuusulan kunta velvoitetaan selvittämään Jokelan vanhan yhdyskuntajätteen kaatopaikan ympäristövaikutukset sekä kunnostus- ja puhdistamistarve muuten päätöksessä annettujen määräysten mukaisesti, mutta alueen tulevaa käyttöä on arvioitava kiinteistöillä nyt voimassa olevan lainvoimaisen asemakaavan mukaisesti sellaisena teollisuusalueena, jolla on merkittävästi rakennusoikeutta käyttämättä. Kunnostus- ja puhdistustarvetta on siis arvioitava siltä kannalta, että kaatopaikka-aluetta voidaan käyttää teollisuusrakennusten rakennuspaikkana eli onko alue rakentamiskelpoinen ilman jätetäytön poistoa.

3) Vaihtoehtoisesti vaadimme, että lupa- ja valvontaviraston valituksenalainen päätös kumotaan ja asia palautetaan uudelleen LVV:lle käsiteltäväksi siten, että alueen kunnostus- ja puhdistustarvetta on arvioitava kiinteistöillä nyt voimassa olevan lainvoimaisen asemakaavan mukaisesti sellaisena teollisuusalueena, jolla on merkittävästi rakennusoikeutta käyttämättä. Kunnostus- ja puhdistustarvetta on siis arvioitava siltä kannalta, että kaatopaikka-aluetta voidaan käyttää teollisuusrakennusten rakennuspaikkana eli onko alue rakentamiskelpoinen ilman jätetäytön poistoa.

4) Lopuksi vaadimme, että lupa- ja valvontavirasto sekä Tuusulan kunta velvoitetaan lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 95 §:n perusteella yhteisvastuullisesti korvaamaan Paloheimo Oy:lle tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan laillisine korkoineen. Erittely kustannuksista toimitetaan vastaselitysvaiheessa.

PERUSTELUT

1. Kiteytetysti valituksenalaisesta lupa- ja valvontaviraston päätöksestä

Lupa- ja valvontavirasto hylkäsi päätöksellään vireillepanonhakemuksen yhteydessä tekemämme Tuusulan kuntaan kaatopaikan pitäjänä kohdistetut toimenpidevelvoitteita koskevat vaatimukset. Niiden sijaan kunnalle asetettiin uhkasakolla tehostettu kaatopaikan ympäristövaikutuksia ja puhdistustarvetta koskeva kaksivaiheinen selvittämisvelvoite.

Kaatopaikkatoiminnan harjoittajalle asetettu selvittämisvelvoite voi olla hyvinkin perusteltu, vaikka me katsoimme omassa hakemuksessamme, että vanhojen alueelta tehtyjen selvitysten perusteella voidaan jo pitää selvänä, että jätetäyttö on kokonaan poistettava Yhtiön omistamilta kiinteistöiltä. Myös uhkasakon asettaminen selvittämisvelvoitteen tehosteeksi on jo meidänkin alun perin vaatimallamme tavalla perusteltua, mutta sen summa vaikuttaa hieman pienehköltä.

Keskeinen puute LVV:n päätöksen perusteluissa näyttäisi olevan se, että ainakin perustelutekstissä keskitytään käsittelemään pilaantumisriskien selvittämistä, kun keskeinen tekijä kaatopaikan aiheuttaman haitan ja vahingon suhteen on maahan jollain tavoin peitetty jätekerros eli jätetäyttö, joka estää kiinteistöjen kaikenlaisen muun maanomistajan kannalta perustellun käyttötarkoituksen.

Samaa mieltä LVV:n kanssa olemme luonnollisesti Tuusulan kunnan vastuusta kaatopaikka-alueen kunnostuksen ja puhdistuksen suhteen, joka määräytyy tässä tapauksessa jätehuoltolain (673/1978) ja jätehuoltoasetuksen (307/1979) perusteella. Sen sijaan tiedot ja maininnat toiminnan viranomaisluvista ovat epämääräisiä, kun LVV:n päätöksessä esimerkiksi sivulla 7 todetaan vain, että ”*Tietokortin mukaan kaatopaikalle olisi myönnetty lupa terveydenhoitolain nojalla vuonna 1971*.” Tätäkään lupapäätöstä ei ole ilmeisesti löytynyt, kun sitä ei ole sisällytetty mihinkään asiakirjoihin, jotka on esitetty tämän asian käsittelyn yhteydessä. Myöskään mitään muuta tietoa Jokelan kaatopaikalle myönnetyistä mahdollisista viranomaisluvista ei ole, joten ole-

tusarvona on pidettävä, että Tuusulan kunnan ylläpitämä yhdyskuntajätteen kaatopaikka on ollut oikeudellisesti ottaen luvaton.

Valituksemme kohdistuu erityisesti siihen kohtaan lupa- ja valvontaviraston päätöstä, jossa on määritelty (s. 12), alueen kunnostus- ja puhdistustarpeen arviointia seuraavasti:

> *”Lupa- ja valvontavirasto katsookin, että sen lisäksi, että alue on nykykäytössä rakentamaton metsäaluetta, sen tulevaa käyttöä tulee tarkastella yleiskaavan ja sen mukaisen alueen suunnitellun käytön mukaan. Näin ollen alueen pilaantuneisuutta ja puhdistamistarvetta tulisi arvioida yleiskaavan mukaisen maa- ja metsätalouskäyttötarkoituksen mukaan, jolle ei ole käytännössä mahdollista rakentaa.”*

Näin on LVV:n päätöksessä määrätty siitä huolimatta, että kaatopaikan alueella on voimassa alueidenkäyttölain 213.1 §:n mukaisesti asemakaavana oikeusvaikutuksiltaan pidettävä lainvoimainen rakennuskaava vuodelta 1970, jossa Yhtiön kiinteistöt on osoitettu teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialueeksi tehokkuudella 0,3, mikä tarkoittaa rakennusoikeuden määrässä noin 200.000 kerrosneliömetriä. Valitusperusteemme siis tiivistettynä on se, että Tuusulan kunnan käytöstä poistetun Jokelan vanhan yhdyskuntajätteen kaatopaikan kunnostus- ja puhdistamistarvetta on arvioitava nimenomaan voimassa olevan lainvoimaisen asema(rakennus)kaavan mahdollistaman teollisuusrakentamiskäytön mukaisesti, eikä yleiskaavan perusteella, jonka oikeusvaikutukset rajoittuvat alueidenkäyttölain 42 §:n 1. momentin mukaisesti vain siihen, että yleiskaava on ohjeena asemakaavaa muutettaessa.

2. Vireillepanovaatimus / ensisijaisen valitusvaatimuksen perustelut

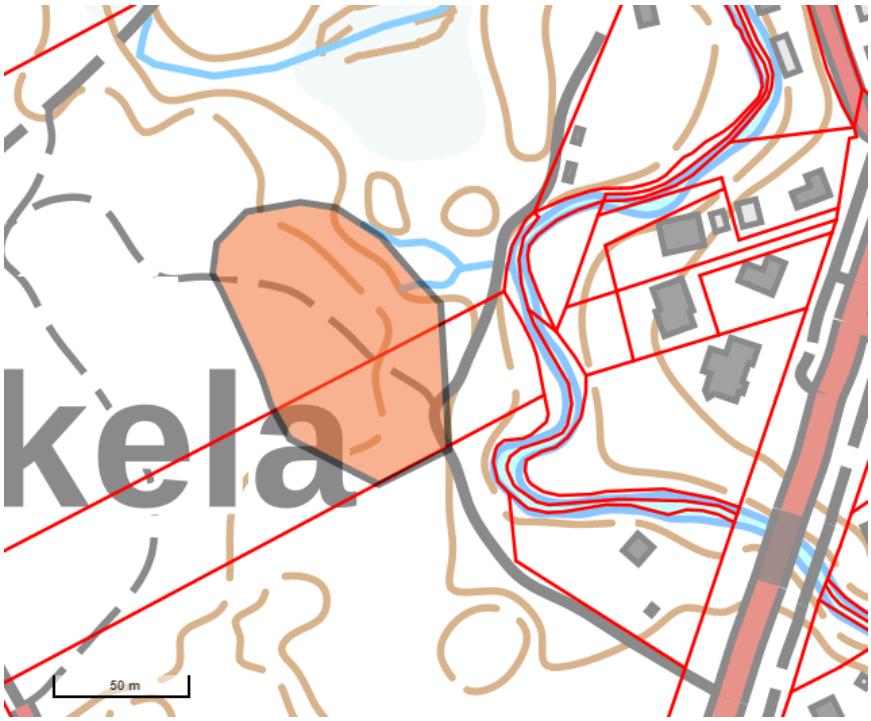
2.1 Kaatopaikka-alueen jätetäytöstä ja sen kunnostustarpeesta

Vireillepano koskee edellä todetuin tavoin Tuusulan kunnassa sijaitsevia ja H. G. Paloheimo Oy:n omistamia kiinteistöjä 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133. Kiinteistöjen alueella sijaitsee 1960-1980-lukujen aikana käytössä ollut Tuusulan

kunnan ylläpitämä yhdyskuntajätteen kaatopaikka. Kaatopaikan pinta-ala on noin 6 200 m^2, jätetäytön paksuus noin keskimäärin 4 metriä ja kaatopaikan tilavuus on noin 19 300 m^3. Käytettävissä olevan tiedon mukaan kaatopaikan tilavuudesta on noin 5 500 m^3 yhdyskuntajätettä, noin 6 000 m^3 pilaantunutta maa-ainesta ja 4 800 m^3 pilaantumatonta maa-ainesta. Jätetäytön alla olevassa maaperässä ei ole todettu ylemmän ohjearvon ylittäviä haitta-ainepitoisuuksia. Kaatopaikkaa on tutkittu useaan kertaan ja maanomistajan käsityksen mukaan sen tilasta ja ominaisuuksista on riittävästi tietoa tarvittavien toimenpiteiden määrittelemiseksi yllä esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Kiinteistöjä koskee asema(rakennus)kaava, jossa kiinteistöt ovat teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialuetta kaavamerkinnällä TT[1]. Tälle alueelle on kaavamääräysten mukaan mahdollista rakentaa myös teollisuustoimintaa palvelevaa asuntorakentamista. (Ote ajantasa-asemakaavakartasta ja kaavamääräykset ovat ELY-keskukselle tehdyn vireillepanohakemuksen liitteenä 1.)

Maanomistaja katsoo, että jätetäyttö ja sen alla oleva pilaantunut maaperä estävät asemakaavan toteuttamisen ja ne on kaatopaikan ylläpitäjän toimesta ja kustannuksella poistettava. Yhdyskuntajätteen kaatopaikka aiheuttaa haittaa tai vaaraa terveydelle etenkin, kun aluetta koskeva asemakaava toteutetaan ja jätetäyttöön joudutaan teollisuusrakentamisen yhteydessä kajoamaan. Maanomistaja on neuvotellut Tuusulan kunnan kanssa asiasta useaan otteeseen, mutta neuvotteluissa on käynyt ilmi, että Tuusulan kunta ei ole ryhtymässä jätetäytön poistamiseen eikä pilaantuneen maaperän kunnostamiseen. Myös vireillepanovaatimuksen käsittelyn yhteydessä kunta on esittänyt vaatimuksen siitä, ettei sitä velvoitettaisi kaatopaikan suhteen minkäänlaisiin selvitys-, kunnostus- tai puhdistamistoimenpiteisiin.

2.2 Alueen sijainti ja ympäristö



Kuva 1. Kaatopaikan viitteellinen sijainti tutkimusraportin Maa ja Vesi Oy:n 27.4.2001 piirustuksen 67040248.EC_1 perusteella rajattuna. Karttapohja Maanmittauslaitos.

Kaatopaikka sijaitsee Palojoen valuma-alueella ja lähimmillään alle 50 m etäisyydellä joesta (kuva 1 yllä). Vesienhoidon suunnittelussa Palojoen ekologinen tila on tyydyttävä. Kaatopaikka ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella eikä sellaisen läheisyydessä. Alue kuuluu vesihuoltolaitoksen toiminta-alueeseen. Lähin asutus sijaitsee Palojoen toisella puolella alle 100 m etäisyydellä kaatopaikasta. Geologian tutkimuskeskuksen maaperäkartan mukaan alueen maaperä on savea.

2.3 Tutkimusraportit ja niistä tehtävät johtopäätökset

Hakijan / maanomistajan hallussa on seuraavat alueelta tehdyt tutkimusraportit, jotka on erikseen toimitettu LVV:lle:

Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy 29.6.2000. Tilaaja Paloheimo Oy. Kolsan tiilitehtaan ja sahan lisätutkimukset, Tuusula, Jokela. Tutkimusraportti.
Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy 27.4.2001. Tilaaja Paloheimo Oy. Kolsan tiilitehtaan ja sahan lisätutkimukset, Tuusula, Jokela. Tutkimusraportti.
Maa ja Vesi Oy 15.2.2005. Tilaaja H. G. Paloheimo Oy. Kolsan tiilitehtaan, sahan ja kaatopaikan maaperätutkimukset v. 2004. Loppuraportti.
Maa ja Vesi Oy 30.8.2005. Tilaaja H. G. Paloheimo Oy. Kolsan tiilitehtaan, sahan ja kaatopaikan maaperätutkimukset v. 2005. Täydentävät tutkimukset.
Ramboll 9.10.2009. Tilaaja Tuusulan kunta. Jokelan vanha kaatopaikka, ote tutkimusraportista.

Erityisesti viimeisimmän tutkimusraportin perusteella voidaan kaatopaikka-alueen tilasta tehdä seuraavia johtopäätöksiä:

Tuusulan kunnan vanhalle yhdyskuntajätteen kaatopaikalle on sijoitettu jätettä 1960–1980-lukujen aikana. Jätetäytön pinta-ala on noin 6 200 m^2 ja jätetäytön paksuus on keskimäärin 4 metriä. Jätetäyttö on peitetty pilaantumattomilla pintamailla noin 0,2–1 metrin paksuudelta. Jätetäytön alla oleva maaperä on tutkimuksissa todettu pilaantumattomaksi (Ramboll 2009). Alueella on tutkimusten perusteella arvioituna yhteensä 19 300 m3 käsiteltäviä massoja, josta pilaantumatonta kohteessa hyötykäyttökelpoista maa-ainesta on 3 000 m^3. Jätteen sekaista maa-ainesta on 16 300 m^3, joka sisältää yhdyskuntajätettä 5 500 m^3 (7 200 t), pilaantunutta maa-ainesta 6 000 m^3 (12 000 t) ja pilaantumatonta maa-ainesta 4 800 m^3 (9 600 t). Kiinteistöltä poistettavia ja käsiteltäviä massoja on yhteensä 11 500 m^3 (19 200 t) (Ramboll 2009).

Viimeisin tutkimusraportti sisältää riskinarvion, jonka mukaan alueella on havaittu puhdistustarve pilaantuneiden maiden osalta. Puhdistus voi tarkoittaa käytännössä koko kaatopaikan kunnostamista massanvaihdolla tai kaatopaikan sulkemista nykymääräysten mukaisesti. Alueelle ei voida jättää vanhaa kaatopaikkaa, mikäli kaatopaikka-alueelle halutaan rakentaa. Tällöin ainoa mahdollinen kunnostusvaihto on massanvaihto, jossa alueelta poistetaan yhdyskuntajäte sekä pilaantunut maa-aines. Mikäli massanvaihtoa ei tehdä ja kaatopaikka suljetaan nykymääräysten mukaisesti, alueesta on mahdollista tehdä virkistysalue. Suljetulle kaatopaikalle ei kuitenkaan voida rakentaa rakennuksia tai esimerkiksi leikkipuistoa. Huomautamme lisäksi, että

käsityksemme mukaan asianmukaisesti suljettua kaatopaikkaa ei voida käyttää edes LVV:n esittämänä metsätalousalueena. Mikäli jätetäyttöä ei poisteta, on kaatopaikalle toteutettava Vna 331/2013 mukaiset pintarakenteet veden pääsyn estämiseksi jätetäyttöön. Puiden juuret ja metsäkoneiden käyttö vaurioittaisivat kaatopaikan pintarakenteita. Koska kaatopaikkaa ei ole suljettu nykymääräysten mukaisesti, kaatopaikalta kulkeutuu todennäköisesti jonkin verran haitta-aineita myös ympäristöön (Ramboll 2009).

Uudenmaan ELY-keskus on lisäksi Tuusulan kunnalle kaatopaikkatutkimuksista 9.10.2014 antamissaan kommenteissa (vireillepanohakemuksemme liite 2) esittänyt lisäselvitystarpeita muun muassa liittyen jätetäytön pohjamaan vakavuuteen, epäorgaanisten haitta-aineiden liukoisuuteen, jätetäytön sisäisen veden laatuun ja sen esiintymiseen kaatopaikalla sekä kaatopaikkakaasun muodostumiseen.

2.4 Perusteet ja perustelut jätetäytön poistamista koskevalle ensisijaiselle vaatimukselle (valitusvaatimus 1)

Tähän Tuusulan vanhan kaatopaikan tapaukseen rinnastuu kunnostusvelvoitteen laajuuden ja laadun määrittelyn suhteen Hyvinkään kaupungin Sahamäen vanhaa kaatopaikkaa koskeva korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisu KHO 2020:169. Tosin tässä vertailutapauksessa jouduttiin linjaamaan myös sitä, missä määrin jätehuoltolain ja -asetuksen säännöksiä voidaan soveltaa takautuvasti kaatopaikkatoimintaan, joka oli loppunut jo vuonna 1957 eli hyvin paljon ennen jätehuoltolain voimaantuloa. Nyt käsillä olevassa tapauksessa tällaista tulkintaongelmaa ei ole, koska Tuusulan kaatopaikkatoiminta on jatkunut vielä kyseisen sääntelyn voimaantulon jälkeenkin.

Hyvinkään kaatopaikkaa koskevassa KHO:n päätöksessä lähtökohtatilanne oli jossain määrin riskinarvion suhteen poikkeava suhteessa Tuusulan kaatopaikkaan, kun tästä kysymyksestä on KHO:n perusteluissa todettu, että ”…*tutkimusraportissa tehtyä riskinarviointia lähtökohtana pitäen kiinteistön nykyisessä stabiilissa tilanteessa ei ympäristönsuojelun kannalta olisi tarvetta ryhtyä kunnostustoimenpiteisiin*”. Hyvinkään tapauksesta poiketen Paloheimo Oy:n kiinteistöillä sijaitseva Tuusulan

kaatopaikan jätetäyttö taas vaatisi viimeisimmän tutkimusraportin mukaan joka tapauksessa jonkinlaisia kunnostustoimenpiteitä

Vaikka siis Hyvinkään tapauksessa ei todettu riskinarvion perusteella olevan minkäänlaista kaatopaikan nykytilaan liittyvää kunnostustarvetta, niin tästä huolimatta ELY-keskuksen alkuperäinen velvoite jätetäytön ja pilaantuneiden maa-ainesten poistamisesta pysytettiin KHO:n päätöksen mukaisesti voimassa muun muassa seuraavin perusteluin:

> *”Tutkimusraportin riskinarvion mukaan alueen tulevassa käytössä on edellä todetun mukaisesti kuitenkin otettava huomioon haitta-aineiden esiintyminen ja sen asettamat rajoitukset esimerkiksi maaperän kaivamiselle sekä maanalaisten rakenteiden sijoittamiselle ja orsivettä muodostavan kerroksen puhkaisemiselle. Maaperässä kaatopaikkatoiminnasta peräisin olevista haitta-aineista ympäristöön kohdistuva riski voi tulla merkitykselliseksi maaperää kaivettaessa. Täytössä oleville haitta-aineille on mahdollista altistua, jos maata kaivetaan ja siinä yhteydessä hengitetään tai niellään haitta-ainepitoista pölyä. Riskinarvion johtopäätökset huomioon ottaen jätetäytöstä saattaa aiheutua teollisuuskiinteistön kaavanmukaiselle käytölle ja kunnossapidolle rajoituksia.”* (alleviivaukset tässä)
>
> - - -
>
> *”Kun otetaan huomioon asiakirjoista saatava selvitys kiinteistön maaperässä olevista kaatopaikkatoiminnasta peräisin olevista haitta-aineista ja niiden pitoisuuksista, korkein hallinto-oikeus katsoo, toisin kuin hallinto-oikeus, että maaperän jätetäyttöön kajoamista edellyttävistä, voimassa olevan kaavan mahdollistamista korjaus-, kunnostamis- tai rakentamistoimenpiteistä saattaa aiheutua jätehuoltoasetuksen 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua vaaraa tai haittaa ympäristölle.”* (alleviivaus tässä)

Edellä selostetuin tavoin, myös Tuusulan vanhan kaatopaikan jätetäyttö estää tällä alueella kaikenlaisen rakennustoiminnan. Kuten tapauksessa KHO 169:2020 arvioitiin, aiheuttaisi vastaavalla tavalla jätetäytön jättäminen myös Paloheimo Oy:n kiinteistöille niiden asemakaavan mukaiselle käytölle siinä määrin merkittäviä

rajoituksia, että koko jätetäyttö ja kaatopaikan alla perusmaassa mahdollisesti sijaitsevat ylemmän ohjearvon ylittävät pilaantuneet maa-ainekset on määrättävä vaatimuksemme mukaisesti poistettavaksi kokonaan yhtiön kiinteistöiltä.

Edellä esitetyn perusteella Paloheimo Oy katsoo, että lupa- ja valvontaviraston valituksenalaista päätöstä tulee muuttaa siten kuin Yhtiö on ensisijaisessa vaatimuksessaan (ja alkuperäisessä vireillepanovaatimuksessaan) esittänyt. Katsomme, että nyt jo saatavilla olevan vanhemman tutkimustiedon perusteella voidaan kaatopaikan pitäjälle Tuusulan kunnalle antaa yksiselitteinen määräys jätetäytön poistamisesta Yhtiön kiinteistöiltä, koska jätetäyttö estää kaikenlaiset rakennustoimenpiteet vanhan yhdyskuntajätteen kaatopaikan alueella.

3. Kunnostustarpeen arviointi alueen kaavoitustilanteen perusteella

3.1 Lupa- ja valvontaviraston päätöksen perusteluista

Valituksenalaisessa päätöksessään LVV on perustellut varsin monipolvisesti näkemystään siitä, minkä maankäyttösuunnitelman / kaavan perustella Tuusulan kunnan Jokelan vanhan yhdyskuntajätteen kaatopaikan kunnostus- ja puhdistustarvetta olisi arvioitava. Perusteluissa esitetään (s. 12) muun muassa seuraavaa:

> *”Alueen pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnissa on otettava huomioon valtioneuvoston asetuksen (214/2007) 2 §:n mukaisesti mm. pilaantuneeksi epäillyn alueen ja sen ympäristön tai pohjaveden **nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus**. Kaatopaikan alue on tällä hetkellä rakentamatonta metsäaluetta. Alueella on voimassa vuoden 1970 rakennuskaava, jossa alue on osoitettu teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialueeksi. Kaavamääräysten mukaan kyseisellä alueella kullekin rakennuspaikalle saa rakentaa tarpeellisen määrän asuntoja henkilökunnalle, jonka alituinen läsnäolo paikalla on välttämätöntä. Alueella on myös voimassa 5.12.2025 lainvoiman saanut Tuusulan yleiskaava 2040, jossa alue on merkitty maa- ja metsätalousalueeksi, jossa ainoastaan korvaava rakentaminen ja laajentaminen on sallittua. On siis*

> *hieman epäselvää, mikä on alueen nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus, jonka mukaan alueen pilaantuneisuutta ja puhdistustarvetta tulisi arvioida."* (alleviivaukset ja tummennus tässä)

Edellä lainatun perustelutekstin osalta voidaan heti esittää, ettei alueen nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus ole mitenkään epäselvä, kuten olemme LVV:lle useaan otteeseen esittäneet. Alue on voimassa olevassa lainvoimaisessa asemakaavassa (rakennuskaava) osoitettu teollisuusalueeksi ja sellaisena kiinteistöjemme käyttötarkoitusta myös nyt suunnitellaan. Tästä tarkemmin jäljempänä. Toinen tärkeä huomio LVV:n lainauksen osalta on se, että siinä unohdetaan mainita yleiskaavan lisämerkinnästä, jossa M-varauksen mukainen alue on myös osoitettu reservialueeksi, jonka käyttöä ryhdytään tarkemmin arvioimaan, kun Jokelan alueen nykyiset tonttivarannot on käytetty.

Hieman myöhemmin LVV:n perustelujen samalla sivulla 12 on esitetty muun muassa seuraavaa:

> "*Alue on tällä hetkellä rakentamatonta ja alueella oleva asemakaava on ollut voimassa vuodesta 1970 lähtien. Lupa- ja valvontavirasto pitää todennäköisenä, että alueidenkäyttölain 60 §:stä seuraisi käytännössä se, että asemakaava todettaisiin vanhentuneeksi eikä alueelle ole mahdollista rakentaa. Tämän lisäksi alueelle vahvistettu yleiskaava ohjaa alueen tulevaa käyttöä. Lupa- ja valvontavirasto katsookin, että sen lisäksi, että alue on nykykäytössä rakentamaton metsäaluetta, sen tulevaa käyttöä tulee tarkastella yleiskaavan ja sen mukaisen alueen suunnitellun käytön mukaan. Näin ollen alueen pilaantuneisuutta ja puhdistamistarvetta tulisi arvioida yleiskaavan mukaisen maa- ja metsätalouskäyttötarkoituksen mukaan, jolle ei ole käytännössä mahdollista rakentaa."* (alleviivaukset tässä)

3.2 Asemakaavan vanhentuneisuudesta / yleiskaavan oikeusvaikutuksista

Valituksenalaisessa päätöksessään LVV esittää, että vuodelta 1970 peräisin oleva asema(rakennus)kaava olisi vanhentunut alueidenkäyttölain 60 §:n mukaisen asemakaavojen ajantasaisuuden arvioinnin perusteella. Tällaista arviointia ei ole kuitenkaan

tehty, eikä asemakaavan mukainen teollisuusalue ole rakennuskiellossa. Tehdessään oma-aloitteisesti ratkaisun asemakaavan vanhentuneisuudesta ja perustaessaan sen jälkeen oman arviointivelvoitetta koskevan määräyksensä tähän lähtökohtaisesti kunnanvaltuuston tehtäväksi kuuluvaan päätökseen, ylittää LVV oman toimivaltansa erittäin räikeästi siten, että tästä toimivallan ylityksestä aiheutuu merkittävä oikeudenloukkaus Paloheimo Oy:lle kiinteistöjen omistajana.

Vaikka LVV ei oikeudellisesti ottaen voi perustaa päätöstään sellaiseen asemakaavan vanhentumista koskevaan ratkaisuun, jota ei ole tehty (eikä asia ole edes vireillä) ja joka ei kuulu sen toimivaltaan, haluamme korostaa, että nähdäksemme oikeudelliset edellytykset asema(rakennus)kaavan päättämisestä vanhentuneeksi eivät AKL 60 §:n 2. momentin perusteella tässä tapauksessa täyty. Keskeinen peruste vanhentumiselle puuttuu, kun Palojoenpuiston asemakaava-alue ei ole mainitussa lainkohdassa tarkoitetuin tavoin toteuttamaton, vaan siellä on toiminut asemakaavan voimassa ollessa Yhtiön omistama tiilitehdas aina 1980-luvun lopulle saakka. Lisäksi alueelle on sittemmin vuonna 2015 sijoittunut aluksi Fortumin ja sittemmin VAPO Oy:n (nyk. Neova Oy) lämpövoimala.

Se, ettei Palojoenpuistoon ole nyttemmin sijoittunut vielä nykyistä enemmän uutta teollisuustoimintaa, on johtunut siitä, että Jokelan vuonna 2008 lainvoimaistuneen osayleiskaavan ja kunnan kanssa tehdyn asemakaavoitussopimuksen mukaisesti alueen käyttötarkoitusta ryhdyttiin muuttamaan pääosin asuinalueeksi. Nyt kun kunta on LVV:n korostamalla yleiskaavalla M- ja res-varauksin siirtänyt alueen mahdollisen asuinaluekaavoituksen pitkälle tulevaisuuteen 2040-luvulle, on kiinteistöjä tarkoitus käyttää voimassa olevan asemakaavan mukaisesti teollisuusalueina.

Alueen maankäyttöä ohjaa siis tällä hetkellä lainvoimaisena ja toteuttamiskelpoisena asema(rakennus)kaava vuodelta 1970. Yleiskaava ei nimenomaisen säännöksen AKL 42.3 §:n mukaisesti ole edes voimassa asemakaavan alueella ja sen oikeusvaikutus rajoittuu siihen tilanteeseen, jossa voimassa olevaa lainvoimaista asemakaavaa ryhdytään muuttamaan (AKL 42.1 §). Kuten Tuusulan kunnan selityksessä LVV:lle on todettu, asemakaavan muutoshankkeita ei ole vireillä, joten kiinteistöjemme maankäyttö ja kehittäminen on mahdollista toteuttaa nimenomaan voimassa olevan ase-

ma(rakennus)kaavan teollisuusaluevarauksen mukaisesti. Kiinteistöillämme ei ole myöskään voimassa rakennuskieltoja, jotka tämän estäisivät.

3.3 Kaatopaikan kunnostustarpeen arviointi / toissijaisen vaatimuksemme perustelut (vaatimuskohdat 2 ja 3)

Tuusulan kunnanhallitus on esittänyt selityksessään LVV:lle, että kaatopaikasta ei ole alueen ”*nykyinen maankäyttö huomioiden sellaista välitöntä haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle, mikä edellyttäisi jätetäytön poistamista*”.

Kuten edellä on todettu, alueen nykyinen maankäyttö on lainvoimaisen asemakaavan mukaisesti teollisuusaluekäyttöä. Maanomistaja katsookin edelleen vireillepanovaatimuksessaan esitetyin tavoin, että jätetäyttö ja sen alla oleva pilaantunut maaperä estävät asemakaavan toteuttamisen ja ne on kaatopaikan ylläpitäjän toimesta ja kustannuksella poistettava. Yhdyskuntajätteen kaatopaikka aiheuttaa haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle etenkin, kun aluetta koskeva asemakaava toteutetaan ja jätetäyttöön joudutaan teollisuusrakentamisen yhteydessä kajoamaan. Lisäksi yhdyskuntajätteen kaatopaikka ei sovellu minkäänlaisen rakentamisen alustaksi.

Tosiasiassa siis Tuusulan vanhan kaatopaikan jätetäyttö estää tällä alueella kaikenlaisen rakennustoiminnan tai maanomistajan mahdollisuuden ylipäätään käyttää kiinteistöjään kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla. Kuten jo aiemmin viittaamassamme tapauksessa KHO:169:2020 arvioitiin, aiheuttaisi vastaavalla tavalla kuin Hyvinkään kaupungin tapauksessa jätetäytön jättäminen myös Paloheimo Oy:n kiinteistöille niiden asemakaavan mukaiselle käytölle siinä määrin merkittäviä rajoituksia, että koko jätetäyttö ja kaatopaikan alla perusmaassa mahdollisesti sijaitsevat ylemmän ohjearvon ylittävät pilaantuneet maa-ainekset on määrättävä vaatimuksemme mukaisesti poistettavaksi kokonaan yhtiön kiinteistöiltä.

Toteamme vielä, että Tuusulan kaatopaikan sijaintikiinteistö on ollut koko kaatopaikkatoiminnan ajan H. G. Paloheimo Oy:n omistuksessa, millä ei tosin ole merkitystä arvioitaessa aiheuttajan eli Tuusulan kunnan vastuuta alueen

kunnostamisesta. Tältä osin voidaan myös vielä korostaa sitä yhtenevyyttä tapaukseen KHO:169:2020, että myös Tuusulan kunta on kaatopaikkatoiminnan ollessa vielä käynnissä (1960-luvulta 1980-luvulle) asemakaavoittanut alueen vuonna 1970 teollisuusalueeksi. Korkeimman hallinto-oikeuden edellä mainitussa päätöksessä todetaan tästä kysymyksestä muun muassa seuraavaa:

> *”Päättyneen kaatopaikkatoiminnan jätehuoltoasetuksen 8 §:n 2 momentin ja 23 §:n mukaisten jälkihoitovelvoitteiden tarkoituksena on ollut varmistaa kaatopaikan saattaminen tilaan, jossa kaatopaikasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle. Valituksenalaista asiaa arvioitaessa on kuitenkin otettava huomioon muun ohella se, että kaupunki on kaatopaikkatoiminnan lakattua kaavoittanut Sahanmäen entisen kaatopaikan alueella sijaitsevan kiinteistön teollisuuskäyttöön.”*(alleviivaus tässä)
>
> Ja hieman myöhemmin seuraavaa:
>
> *”Kaupungin vastuun laajuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota myös siihen, että kaupungilla kaavoituksesta vastaavana julkisen vallan käyttäjänä on mahdollisuudet vaikuttaa alueella sallittuun maankäyttöön ja rakentamiseen. Kysymyksessä olevalla, vanhan kaatopaikan päälle teollisuus- ja varastorakennusten korttelialueeksi kaavoitetulla tontilla on asiakirjoista saatavan selvityksen mukaan jäljellä käyttämätöntä rakennusoikeutta. Kaava mahdollistaa näin ollen kiinteistöllä lisärakentamista.”*

Tuusulan kunta on siis meneillään olevasta omasta kaatopaikkatoiminnastaan huolimatta ja siitä myös ilmeisen tietoisena kaavoittanut kaatopaikka-alueen vuonna 1970 teollisuuskäyttöön, joten maanomistajalla on täysi oikeus olettaa, että sitä myös voidaan kaatopaikan jätetäytön estämättä hyödyntää tähän tarkoitukseen.

Kunnostustarve voidaan nykytiedon valossa Paloheimo Oy:n puolesta myös LVV:n haluamin tavoin selvittää Tuusulan kunnan toimesta ja kustannuksella vielä kerran uudelleen, mutta katsomme esimerkiksi Rambollin raporttiin vuodelta 2009 perustuen, että jätetäytön poistaminen alueelta on välttämätöntä, kun tässä raportissa todetaan muun muassa seuraavaa:

- Alueella on havaittu puhdistustarve pilaantuneiden maiden osalta.

- Puhdistus voi tarkoittaa käytännössä koko kaatopaikan kunnostamista massanvaihdolla tai kaatopaikan sulkemista nykymääräysten mukaisesti.
- Alueelle ei voida jättää vanhaa kaatopaikkaa, mikäli kaatopaikka-alueelle halutaan rakentaa. Tällöin ainoa mahdollinen kunnostusvaihto on massanvaihto, jossa alueelta poistetaan yhdyskuntajäte sekä pilaantunut maa-aines.

Edellä esitetyn perusteella katsomme, että jos Vaasan hallinto-oikeus vastoin ensisijaista vaatimustamme velvoittaa Tuusulan kunnan tekemään Jokelan vanhan kaatopaikan kunnostus- ja puhdistamistarvetta koskevia uusia selvityksiä, on niiden arvioinnin lähtökohtana oltava alueen nykyisen asema(rakennus)kaavan mukainen Paloheimo Oy:n omistamien kiinteistöjen käyttötarkoitus teollisuusrakentamiseen.

4. Yhteenveto ja oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Lopuksi haluamme vielä korostaa sitä, että Tuusulan kunta on todennäköisesti harjoittanut yhdyskuntajätteen kaatopaikkatoimintaa ilman siltä toiminta-aikanaan edellytettyjä viranomaislupia. Oletettavasti kaatopaikalle on ollut maanomistajan jonkinlainen suostumus, mutta keskeistä tässä asiassa on nimenomaan huomata, että edelläkin jo todetuin tavoin kaatopaikkatoiminnan ollessa vielä käynnissä, on kunta kaavoittajana vahvistanut Paloheimo Oy:n kiinteistöille teollisuusalueen rakennuskaavan, joten sen on pitänyt olla tuolloin tietoinen aiheuttajan vastuustaan sen suhteen, että kiinteistöjämme voidaan myös kaatopaikkatoiminnan päättyessä käyttää siihen teollisuusaluetarkoitukseen, johon kunta ne tietoisesti on kaavoittanut.

Lupa- ja valvontavirasto on tehnyt asiassa ilmeisen lainvastaisen päätöksen perustamalla kaatopaikan kunnostus- ja puhdistustarpeen arviointia koskevan määräyksensä toimivaltaansa kuulumattomaan arvioon siitä, että Paloheimo Oy:n kiinteistöillä voimassa oleva lainvoimainen rakennuskaava olisi vanhentunut. Kun tästä harkintavallan väärinkäytöstä on aiheutunut kiinteistönomistajalle huomattava oikeudenloukkaus, olisi lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 95 §:n tarkoittamin tavoin täysin kohtuutonta, jos meidän pitäisi pitää tästä lainvastaisesta päätöksestä valittamisesta meille aiheutuneet oikeudenkäyntikulumme omana vahinkonamme. Tuusulan kunta taas on järjestelmällisesti kieltäytynyt täyttämästä vanhaa Jokelan

yhdyskuntajätteen kaatopaikkaa koskevat aiheuttajan vastuuseen perustuvat kunnostus- ja puhdistusvelvoitteensa ja aiheuttanut sen, että Yhtiön on ollut oikeusturvansa toteuttamiseksi ensin käynnistettävä ELY-keskuksessa vireillepanoprosessi ja sen jälkeen vielä tehtävä jatkovalitus Vaasan hallinto-oikeuteen. Tällöin on kohtuullista, että edellä mainitun lainkohdan perusteella Tuusulan kunta velvoitetaan korvaamaan meidän oikeudenkäyntikulumme hallinto-oikeudessa yhteisvastuullisesti LVV:n kanssa.

Helsingissä 9. päivänä heinäkuuta 2026

H. G. Paloheimo Oy:n asiamiehenä



Juha Sario, AA OTL
Espoo

Liitteet:

Liite 1: Lupa- ja valvontaviraston päätös 10.6.2026 Dnro LVV-U/24828/2026 valitusosoituksineen
Liite 2: Sähköpostisaate Maija Norokorpi (LVV) / AA Juha Sario 10.6.2026

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Asia

Päätös ympäristönsuojelulain 186 §:ssä tarkoitetun vireillepanon johdosta

Vireillepanija

H. G. Paloheimo Oy (Y-tunnus 1791180-4)

Asianosainen ja vaatimusten kohde

Tuusulan kunta

Merkintä

Asia on tullut vireille Uudenmaan ELY-keskuksessa. Valtion aluehallintouudistuksen myötä asian käsittely on siirtynyt 1.1.2026 Lupa- ja valvontavirastolle.

Asian vireilletulo

H. G. Paloheimo Oy on tehnyt 3.11.2023 Uudenmaan ELY-keskukselle ympäristönsuojelulain 186 §:n mukaisen vireillepanon, jossa se on vaatinut, että Uudenmaan ELY-keskus antaa Tuusulan kunnalle YSL 175 §:n nojalla seuraavat määräykset:

Tuusulan kunnan on kunnostettava kiinteistöjen 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133 maaperä seuraavalla tavalla:

1) Kiinteistöltä on poistettava jätetäyttö kokonaisuudessaan ja sen alla oleva maaperä siltä osin, kun se sisältää Valtioneuvoston asetuksessa 214/2007 tarkoitetun ylemmän ohjearvon ylittäviä pitoisuuksia haitta-aineita.

2) Kunnostuksen päätyttyä kaatopaikan alue on täytettävä pilaantumattomalla ja geoteknisesti rakennuskelpoisella maa-aineksella sekä tasattava vastaavaan korkotasoon, mitä se oli ennen yhdyskuntajätteen tuomista alueelle.

3) Edellä mainittujen määräysten tehosteeksi on myös YSL 184 §:n mukaisesti asetettava riittävän suuri uhkasakko.

H. G. Paloheimo Oy on perustellut vaatimustaan sillä, että Tuusulan kunta on harjoittanut kaatopaikkatoimintaa jätehuoltolainsäädännön voimassaoloaika. Tuusulan kunta on jätehuoltoasetuksen (307/1979) 8 §:n 2 momentti ja 23 § huomioon ottaen entisenä kaatopaikkatoiminnan harjoittajana alueen maaperän puhdistamisesta ja kunnostamisesta vastuussa oleva taho. Se on velvollinen puhdistamaan alueen, koska jätetäytöstä ja sen seassa olevasta pilaantuneesta maa-aineksesta aiheutuu jätehuoltoasetuksen 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua vaaraa tai haittaa ympäristölle etenkin, kun aluetta koskeva asemakaava toteutetaan ja jätetäyttöön siinä yhteydessä kajotaan kaivamis- ja rakennustoimenpitein.

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Vireillepanossa on kuvattu vireillepanon taustaa seuraavasti:

Vireillepano koskee H. G. Paloheimo Oy:n omistamia kiinteistöjä 858-409-1-104, 858-409-1-7 sekä 858-409-3-133. Kiinteistöjen alueella sijaitsee 1960–1980-lukujen aikana käytössä ollut Tuusulan kunnan ylläpitämä yhdyskuntajätteen kaatopaikka. Kiinteistöjä koskee asemakaava, jossa kiinteistöt ovat teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialuetta kaavamerkinnällä TT1. Tälle alueelle on kaavamääräysten mukaan mahdollista rakentaa myös teollisuustoimintaa palvelevaa asuntorakentamista. Jätetäyttö ja sen alla oleva pilaantunut maaperä estävät asemakaavan toteuttamisen ja ne tulee kaatopaikan ylläpitäjän toimesta ja kustannuksella poistaa. Yhdyskuntajätteen kaatopaikka aiheuttaa haittaa tai vaaraa terveydelle etenkin, kun aluetta koskeva asemakaava toteutetaan ja jätetäyttöön joudutaan teollisuusrakentamisen yhteydessä kajoamaan. Alueelle ei voida jättää vanhaa kaatopaikkaa, mikäli kaatopaikka-alueelle halutaan rakentaa. Tällöin ainoa mahdollinen kunnostusvaihto on massanvaihto, jossa alueelta poistetaan yhdyskuntajäte sekä pilaantunut maa-aines.

Asian käsittely

Uudenmaan ELY-keskus on varannut Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle tilaisuuden antaa vireillepanon johdosta lausunto ja pyytänyt lausumaan erityisesti seuraavista seikoista:

1) Onko Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksella tiedossa minä vuosina vireillepanokirjelmässä tarkoitettu kaatopaikka on ollut toiminnassa; ja
2) Minkälaisia jätteitä kyseiselle kaatopaikalle on viety; ja
3) Muita mahdollisia tietoja kaatopaikan toiminnasta ja/ tai muuta asiaan liittyvää selvitystä vireillepanossa mainituista kiinteistöistä, mm. alueella toimineesta tiilitehtaasta ja sahasta.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunnon mukaan kyseisillä kiinteistöillä on eri vuosina tehty useita maaperän haitta-aineselvityksiä. Keski- Uudenmaan ympäristökeskuksella ei ole tarkkoja tietoja lausuntopyynnössä kysytyistä asioista. Inventointilomakkeen mukaan kaatopaikka on perustettu vuonna 1960 ja kaatopaikalle on viety asumajätettä. Kaatopaikalle ei ole viety saostuskaivolietettä, öljyjätettä tai puhdistamolietettä. Käsittelytavaksi on merkitty peittäminen. (lähde: Nykyisen kaatopaikan inventointilomake, täytetty 11.9.1972)

Kaatopaikka on otettu käyttöön 70-luvun alkupuolella ja suljettu 70-luvun loppupuolella (lähde: Jokelan entisen kaatopaikan ympäristöriskien kartoitus, ympäristölautakunta § 109, Tuusula 17.12.1991)

Kunnan kaatopaikan välittömään läheisyyteen on kaatopaikan toimintavuosien aikana (1960–1980) läjitetty tiiltä sekä ylijäämämaa- ainesta H.G. Paloheimon toimesta. Täyttöalueet ovat yhdistyneet 1980-luvulla. Selvää rajaa tiilitehtaan sekä kunnan täyttöjen välille maastokatselmuksen perusteella ei voi tehdä. (Tutkimusraportti 5.5.2009, Jokelan vanha kaatopaikka, Ramboll Finland Oy)

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Kaatopaikka on sijainnut kiinteistöillä 858-409-1-7 ja 858-409-3-133. Saha on toiminut kiinteistöllä 858-405-3-398. Kolsan tiilitehdas Oy on toiminut alueilla 858-409-1-104, 858-409-1-7, 858-409-3-133, 858-405-3-398. (lähde: Maaperän haitta- aineselvitys, FCG, 26.6.2009)

Kunnanhallitus on 30.3.1987 antanut Kolsan tiilitehtaalle luvan täyttää savenottokuoppia purettavista tehdasrakennuksista syntyvillä tiili- ja betoniaineksilla. (lähde: Tuusulan kunta, Lausunto Kolsan Tiilitehdas Oy:n savikuoppien täyttämisestä purkausjätteellä § 47, 30.3.1987)

Asianosaisen kuuleminen

Uudenmaan ELY-keskus on varannut Tuusulan kunnalle tilaisuuden lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä H. G. Paloheimo Oy:n vireillepanon johdosta. Uudenmaan ELY-keskus on pyytänyt Tuusulan kuntaa lisäksi lausumaan seuraavista seikoista:

1) Onko Tuusulan kunnalla maankäytöllisiä suunnitelmia vireillepanossa tarkoitetuille kiinteistöille? Jos on, mitä ja millä aikataululla?
2) Onko kunnalla tietoja vireillepanossa tarkoitetusta kaatopaikasta mm. Minä aikana se on ollut toiminnassa? Mitä jätettä sinne on tuotu? Muuta?
3) Onko kunnalla tietoa, kenen omistuksessa vireillepanossa mainitut kiinteistöt ovat olleet silloin, kun kaatopaikka oli toiminnassa ja oliko kiinteistön omistajan kanssa mahdollisesti aikoinaan sovittu kaatopaikan pitämisestä kiinteistöllä ja jos oli sovittu, mitä asiasta oli sovittu?

Tuusulan kunnanhallitus on antamassaan selityksessä todennut seuraavaa:

Kaavatilanne

Kiinteistöjen alueella on voimassa Jokela I - rakennuskaava, kaavanumero 012, Uudenmaan lääninhallituksen päätöksellä no 10290, 15.12.1970. Rakennuskaavassa kiinteistöjen alue on valtaosin teollisuusrakennusten ja - laitosten korttelialuetta TT1. Kullekin rakennuspaikalle saa rakentaa tarpeellisen määrän asuntoja henkilökunnalle, jonka alituinen läsnäolo paikalla on välttämätöntä. Korttelialueen rakennuspaikan tehokkuusluku on 0, 3. Palojoen varressa on luonnontilassa säilytettävää puistoaluetta PL.

Vuoden 1970 asemakaava on pääosin toteuttamaton ja se voidaan nähdä vanhentuneen niiltä osin, miltä ei ole toteutunut. Alueelle on aloitettu asemakaavan muutostyö vuonna 2008. Valtuusto hyväksyy vuosittain kuntaan kaavoitussuunnitelman. Viimeisimmäksi Palojoenpuiston asemakaava on ollut hankkeena kaavoitussuunnitelmassa, joka on hyväksytty valtuustossa 7.12.2015 §168. Tämän jälkeen asemakaavatyötä ei ole edistetty, koska maankäyttösopimukseen ei ole päästy.

Alueella on voimassa myös oikeusvaikutteinen Jokelan osayleiskaava (kaavanumero 2029, voimaantulo 11.6.2008). Osayleiskaavassa Paloheimon kiinteistöjen alueille on osoitettu asuntoaluetta A, erillispientalovaltaista asuntoaluetta AO, julkisten palvelujen ja hallinnonalue PY, työpaikka- aluetta TP, lähivirkistysaluetta VL, suojaviheraluetta EV ja vesialuetta W.

Tuusulan valtuusto on hyväksynyt Tuusulan yleiskaavan 2040 kokouksessaan 14.11.2022. Kaavan käsittely korkeimmassa hallinto- oikeudessa on vielä kesken, eikä kaava ole lainvoimainen. Kiinteistöt on Tuusulan yleiskaavassa 2040 osoitettu maa- ja metsätalousalueeksi sekä reservimerkinnällä alueeksi, jonka tarkempi suunnittelu aloitetaan Tuusulan yleiskaavan 2040 tavoitevuoden jälkeen. Ennen tarkempaa suunnittelua maankäyttöä ohjaa reservialueen alla oleva pääkäyttötarkoitusmerkintä. Olevien rakennusten korvaaminen tai laajentaminen on sallittua. Lisäksi alueelle on osoitettu paikallisesti luonnonsuojelullisesti arvokkaita alueen osia.

Kaatopaikkatoiminta

Tutkimusraporttien mukaan kaatopaikasta ei ole ympäristön nykyinen maankäyttö huomioiden sellaista välitöntä haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle, mikä edellyttäisi jätetäytön poiskaivamista. Alueella tehtyjen tutkimusten mukaan myös jätetäytön peitto, muotoilu ja eristäminen ylhäältä siten, että täyttö ei joudu suotovesihuuhtoutumille alttiiksi on mahdollinen kunnostusvaihtoehto. Kunnostustapa ratkaistaan alueen tulevan maankäytön perusteella.

Tähänastisten selvitysten perusteella on ilmeistä, että kunta ei ole käyttänyt aluetta yhdyskuntajätteen kaatopaikkaa luvatta eikä yleinen käytäntökään tue sellaista käsitystä, etteikö aluetta olisi käytetty kaatopaikkana ilman maanomistajan myötävaikutusta. Asiakirjaselvitys on edelleen kesken, koska Jokelan alueelta on useita kaatopaikkatoimintaa koskevia päätöksiä 1950-luvun alusta lähtien.

Alueella on sijainnut sekä yhdyskuntajätteen kaatopaikka että alueella toimineen tiilitehtaan teollisuusjätteen kaatopaikka. Tutkimusten mukaan jätetäytössä on tiilijätettä, pilaantunutta maata ja yhdyskuntajätettä. Kunnostustapa ja siitä aiheutuvat kunnostuskustannukset tullaan sopimaan maa- alueen omistajan kanssa, kun alueen maankäyttöön tulee muutoksia.

Edellä selostetun perusteella Tuusulan kunta katsoo, että ELY-keskuksen ei tule edellyttää kunnan kunnostavan kaatopaikkaa.

Vireillepanijan vastaselitys

Uudenmaan ELY-keskus on varannut H. G. Paloheimo Oy:lle tilaisuuden antaa vastaselitys Tuusulan kunnan antaman selityksen johdosta.

H. G. Paloheimo Oy on antamassaan vastaselityksessä todennut seuraavaa:

H. G. Paloheimo Oy (jälj. myös Yhtiö) katsoo, ettei Tuusulan kunnan selityksessä ole esitetty mitään sellaisia seikkoja, jotka antaisivat aihetta muuttaa vireillepanovaatimuksessa esitettyjä vaatimuksia tai niiden perusteita ja perusteluja.

MRL:n (nykyinen alueidenkäyttölaki) 60 §:n mukaista asemakaavan ajantasaisuuden arviointia ei ole tehty, eikä asemakaavan mukainen teollisuusalue ole rakennuskiellossa. Palojoenpuiston asemakaava-alue ei ole mainitussa lainkohdassa tarkoitetuin tavoin toteuttamaton, vaan siellä on toiminut asemakaavan voimassa ollessa Yhtiön omistama

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

tiilitehdas aina 1980-luvun lopulle saakka. Lisäksi alueelle on sittemmin vuonna 2015 sijoittunut aluksi Fortumin ja sittemmin VAPO Oy:n (nyk. Neova Oy) lämpövoimala.

Se, ettei Palojoenpuistoon ole nyttemmin sijoittunut uutta teollisuustoimintaa, onkin johtunut juuri siitä, että kunnan kanssa tehdyn asemakaavoitussopimuksen mukaisesti alueen käyttötarkoitusta ryhdyttiin muuttamaan pääosin asuinalueeksi. Nyt kun kunta on valituksenalaisessa ja valituksemme johdosta vielä vailla lainvoimaa olevassa yleiskaavassa yrittänyt estää asuinalueiden toteuttamisen Yhtiön kiinteistöille pitkälle tulevaisuuteen, on kiinteistöjä tarkoitus käyttää voimassa olevan asemakaavan mukaisesti teollisuusalueina.

Alueen maankäyttöä ohjaavat siis kunnan selityksenkin mukaisesti lainvoimainen yleiskaava vuodelta 2008 ja asemakaava vuodelta 1970. Yleiskaavan oikeusvaikutus tosin rajautuu siihen tilanteeseen, jossa voimassa olevaa lainvoimaista asemakaavaa ryhdytään muuttamaan (alueidenkäyttölaki 42.1 §). Kuten Tuusulan kunnan selityksessä on todettu, asemakaavan muutoshankkeita ei ole vireillä, joten kiinteistöjemme maankäyttö ja kehittäminen on mahdollista toteuttaa voimassa olevan asemakaavan teollisuusaluevarauksen mukaisesti.

Kuten edellä on todettu, alueen nykyinen maankäyttö on lainvoimaisen asemakaavan mukaisesti teollisuusaluekäyttöä. Maanomistaja katsookin edelleen vireillepanovaatimuksessaan esitetyin tavoin, että jätetäyttö ja sen alla oleva pilaantunut maaperä estävät asemakaavan toteuttamisen ja ne on kaatopaikan ylläpitäjän toimesta ja kustannuksella poistettava. Yhdyskuntajätteen kaatopaikka aiheuttaa haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle etenkin, kun aluetta koskeva asemakaava toteutetaan ja jätetäyttöön joudutaan teollisuusrakentamisen yhteydessä kajoamaan. Lisäksi yhdyskuntajätteen kaatopaikka ei sovellu minkäänlaisen rakentamisen alustaksi. Tosiasiassa siis Tuusulan vanhan kaatopaikan jätetäyttö estää tällä alueella kaikenlaisen rakennustoiminnan. Jätetäytön jättäminen myös Paloheimo Oy:n kiinteistöille niiden asemakaavan mukaiselle käytölle aiheuttaisi siinä määrin merkittäviä rajoituksia, että koko jätetäyttö ja kaatopaikan alla perusmaassa mahdollisesti sijaitsevat ylemmän ohjearvon ylittävät pilaantuneet maa-ainekset on määrättävä vaatimuksemme mukaisesti poistettavaksi kokonaan yhtiön kiinteistöiltä.

Tuusulan kaatopaikan sijaintikiinteistö on ollut koko kaatopaikkatoiminnan ajan H. G. Paloheimo Oy:n omistuksessa. Tällä seikalla ei tosin ole merkitystä arvioitaessa aiheuttajan eli Tuusulan kunnan vastuuta alueen kunnostamisesta. Tältä osin voidaan myös vielä korostaa sitä yhtenevyyttä tapaukseen KHO 2020:169, että myös Tuusulan kunta on kaatopaikkatoiminnan ollessa vielä käynnissä (1960-luvulta 1980-luvulle) asemakaavoittanut alueen vuonna 1970 teollisuusalueeksi. Korkeimman hallinto-oikeuden edellä mainitussa päätöksessä todetaan tästä kysymyksestä muun muassa seuraavaa:

”Päättyneen kaatopaikkatoiminnan jätehuoltoasetuksen 8 §:n 2 momentin ja 23 §:n mukaisten jälkihoitovelvoitteiden tarkoituksena on ollut varmistaa kaatopaikan saattaminen tilaan, jossa kaatopaikasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle. Valituksenalaista asiaa arvioitaessa on kuitenkin otettava huomioon muun ohella se, että

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

kaupunki on kaatopaikkatoiminnan lakattua kaavoittanut Sahanmäen entisen kaatopaikan alueella sijaitsevan kiinteistön teollisuuskäyttöön.”

Ja hieman myöhemmin seuraavaa:

”Kaupungin vastuun laajuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota myös siihen, että kaupungilla kaavoituksesta vastaavana julkisen vallan käyttäjänä on mahdollisuudet vaikuttaa alueella sallittuun maankäyttöön ja rakentamiseen. Kysymyksessä olevalla, vanhan kaatopaikan päälle teollisuus- ja varastorakennusten korttelialueeksi kaavoitetulla tontilla on asiakirjoista saatavan selvityksen mukaan jäljellä käyttämätöntä rakennusoikeutta. Kaava mahdollistaa näin ollen kiinteistöllä lisärakentamista.”

Tuusulan kunta on siis meneillään olevasta omasta kaatopaikkatoiminnastaan huolimatta ja siitä myös ilmeisen tietoisena kaavoittanut kaatopaikka-alueen vuonna 1970 teollisuuskäyttöön, joten maanomistajalla on täysi oikeus olettaa, että sitä myös voidaan kaatopaikan jätetäytön estämättä hyödyntää tähän tarkoitukseen.

Kunnostustarpeen osalta Tuusulan kunta viittaa selityksessään keskeisesti Rambollin raporttiin vuodelta 2009, mutta jättää mainitsematta, että ko. raportissa on todettu lisäksi mm. seuraavaa:

- Alueella on havaittu puhdistustarve pilaantuneiden maiden osalta
- Puhdistus voi tarkoittaa käytännössä koko kaatopaikan kunnostamista massanvaihdolla tai kaatopaikan sulkemista nykymääräysten mukaisesti.
- Alueelle ei voida jättää vanhaa kaatopaikkaa, mikäli kaatopaikka-alueelle halutaan rakentaa. Tällöin ainoa mahdollinen kunnostusvaihto on massanvaihto, jossa alueelta poistetaan yhdyskuntajäte sekä pilaantunut maa-aines.

Koska on ilmeistä, että kaatopaikka on vähintään tilapäisesti suljettava asianmukaisesti, niin ei ole tarkoituksenmukaista lykätä kohteessa olevan yhdyskuntajätteen poistamista ja alueen kunnostusta, joka mahdollistaa alueen käytön joko nykyisen asemakaavan tai mahdollisen uuden kaavan mukaiseen rakentamiskäyttöön.

Asiassa saatu selvitys

Lupa- ja valvontavirastolla on ollut käytössään asiaa ratkaistessaan seuraava materiaali:

- Jokela I - rakennuskaava, kaavanumero 012, Uudenmaan lääninhallituksen päätös no 10290, 15.12.1970
- Vesi- ja ympäristöhallitus: Ympäristöä vaarantavien alueiden tietokortti
- Nykyisen kaatopaikan inventointilomake, täytetty 11.9.1972
- Tuusulan kunta, Lausunto Kolsan Tiilitehdas Oy:n savikuoppien täyttämisestä purkausjätteellä § 47, 30.3.1987
- Jokelan entisen kaatopaikan ympäristöriskien kartoitus, Tuusulan ympäristölautakunta § 109, 17.12.1991

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

- Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy:n laatima tutkimusraportti, Kolsan tiilitehtaan ja sahan lisätutkimukset, 29.6.2000
- Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy:n laatima tutkimusraportti Jokelan entisen kaatopaikan tutkimisesta, 23.8.2000
- Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy:n laatima tutkimusraportti, Kolsan tiilitehtaan ja sahan lisätutkimukset, 27.4.2001
- Maa ja Vesi Oy:n laatima raportti, 15.2.2005 sekä sen täydennys 30.8.2005
- Ramboll Finland Oy:n laatima tutkimusraportti Jokelan vanhasta kaatopaikasta, 5.5.2009 (ja ote tutkimusraportista 9.10.2009)
- FCG Planeko Oy:n tekemä Maaperän haitta- aineselvitys, Palojoenpuiston asemakaavamuutoksen selvitykset, 26.6.2009
- Tuusulan kunnanvaltuuston 14.11.2022 § 133 hyväksymä Tuusulan yleiskaava 2040, kaava nro 1005 ja sitä koskeva korkeimman hallinto-oikeus päätös 2817/2025, 5.12.2025

Asiassa saadun selvityksen mukaan Tuusulan kunnassa, Jokelan alueella sijaitsee vanha yhdyskuntajätteen kaatopaikka ns. Jokelan entinen kaatopaikka. Kaatopaikkatoimintaa alueella on harjoittanut Tuusulan kunta. Kaatopaikan toiminta-aika on ollut ympäristöä vaarantavien alueiden tietokortin mukaan vuosina 1971–1980. Tietokortin mukaan kaatopaikalle olisi myönnetty lupa terveydenhoitolain nojalla vuonna 1971. Kaatopaikan inventointilomakkeen mukaan kaatopaikalle ei ole tuotu saostuskaivolietettä, öljyjätettä tai puhdistamolietettä. Kaatopaikka-alueen kiinteistöt ovat tuolloin olleet ja edelleen ovat H.G. Paloheimo Oy:n omistuksessa.

Kunnan kaatopaikan välittömään läheisyyteen on samaan aikaan läjitetty tiiltä sekä ylijäämämaa-ainesta H. G. Paloheimo Oy:n toimesta. Täyttöalueet ovat yhdistyneet 1980-luvulla. Selvää rajaa tillitehtaan sekä kunnan kaatopaikan välille ei pelkän maastokatselmuksen perusteella ole voitu tehdä.

Ramboll Finland Oy:n 5.5.2009 päivätyn tutkimusraportin mukaan ko. raportin mukaisessa tutkimuksessa selvitettiin alueelta jätetäytön kokonaismäärä, tarkennettiin alueen pilaantuneisuutta sekä rajattiin aluetta, jolle Tuusulan kunta on sijoittanut jätettä. Raportin liitteenä olevaan karttaan on määritelty tutkimusten perusteella arvioitu jätetäytön rajaus. Sen mukaan kunnan kaatopaikan alue sijoittuu kiinteistöille 858-409-3-133 ja 858-409-1-7, mikä vastaa pitkälti myös ympäristöä vaarantavien alueiden tietokortin liitteenä olevaan karttaan merkittyä aluetta sekä kaatopaikan inventointilomakkeen liitteenä olevaan karttaan merkittyä aluetta.

Tutkimusraportin johtopäätösten mukaan tehdyissä tutkimuksissa täydennettiin aikaisempia tutkimuksia. Tutkimusalueella saatiin rajattua jätetäyttöalueen reunat. Alueella on jätetäyttöä noin 6200 m^2:n alueella ja jätetäytön syvyys on keskimäärin noin 4 metriä, madaltuen reuna-alueille. Käsiteltäviä massoja on yhteensä noin 19300 m^3, josta yhdyskuntajätettä on noin 5500 m^3 ja pilaantunutta maa-ainesta noin 6000 m^3, loput maa-aineksista ovat puhtaita. Jätetäyttö on peitetty puhtailla pintamailla, jota on noin 0,2–1 metrin paksuudelta.

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Tutkimusalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Perusmaa on alueella tehtyjen tutkimusten mukaisesti savea tai silttiä. Kiinteistöjen alue on tällä hetkellä metsittynyt ja rakentamaton. Alueen läheisyydessä virtaa Palojoki, jonne pintavedet alueelta osittain valuvat.

Tuusulan ympäristölautakunnan 17.12.1991 (§ 109) Jokelan entisen kaatopaikan ympäristöriskien kartoitusta koskevan asiakirjan mukaan Jokelan entisen kaatopaikan suotovesiä selvitettiin kesäkuussa sekä kaatopaikalta tulevasta ojasta että Palojoesta otetuin vesinäyttein. Tutkimus kohdistui ainoastaan kaatopaikan vaikutuksiin pintavesissä, sillä pohjaveden laadun selvittämistä ei pidetty alueen olosuhteet huomioon ottaen tässä vaiheessa tarpeellisena. Tutkimustulosten mukaan kaatopaikalta tuleva vesi on suotovedeksi laimeaa. Raskasmetallipitoisuudet olivat pääsääntöisesti pienehköt, mutta rauta-, mangaani- ja kromipitoisuudet olivat kohonneet. Purkupaikan ylä- ja alapuolelta otettujen vesistönäytteiden perusteella voitiin todeta, että suotovesien vaikutus Palojoen veden laatuun nähden on vähäinen. Kaatopaikan sijainti tärkeiden pohjavesialueiden ulkopuolella savipohjaisella alueella huomioon ottaen sen aiheuttamat ympäristöriskit rajoittunevat itse kaatopaikka-alueeseen ja välittömään läheisyyteen.

Tutkimusraportissa (2009) todetaan, että tehtyjen tutkimusten mukaan Jokelan kaatopaikalla on havaittu epähomogeenista jätetäyttöä, jossa on havaittu kohonneita pitoisuuksia metalleja ja puolimetalleja sekä öljyhiilivetyjä C_{10}-C_{40}. Pääsääntöisesti pitoisuudet olivat valtioneuvoston asetuksen 214/2007 mukaisten kynnysarvojen ja alempien ohjearvojen välissä. Alemmat ohjearvot ylittäviä pitoisuuksia todettiin PAH-yhdisteiden, kuparin, lyijyn ja sinkin osalta. Kuparin ja sinkin pitoisuudet ylittivät paikoin myös ylemmät ohjearvot. Koska kaatopaikkaa ei ole suljettu nykymääräysten mukaisesti, kaatopaikalta kulkeutuu todennäköisesti nykyisin jonkin verran haitta-aineita myös ympäristöön.

Vuonna 2009 tehdyssä tutkimusraportissa kaatopaikan kunnostamistarvetta ja toimenpiteitä on arvioitu siitä näkökulmasta, että alueelle rakennettaisiin asuinrakennuksia tai alue otettaisiin lähiasukkaiden virkistyskäyttöön. Tämän johdosta tutkimusraportissa esitetään, että mikäli kaatopaikka-alueen päälle rakennetaan asuinrakennuksia, on jätetäyttö poistettava. Mikäli alue jätetään virkistysalueeksi, on kaatopaikka mahdollista sulkea nykyisten kaatopaikkamääräysten mukaisesti.

Alueella on voimassa Jokela I - rakennuskaava (kaavanumero 012, Uudenmaan lääninhallituksen päätös no 10290, 15.12.1970). Kaatopaikan alue on rakennuskaavassa teollisuusrakennusten ja - laitosten korttelialueella, joka on merkitty merkinnällä TT[1]. Kaavamääräysten mukaan kyseisellä alueella kullekin rakennuspaikalle saa rakentaa tarpeellisen määrän asuntoja henkilökunnalle, jonka alituinen läsnäolo paikalla on välttämätöntä. Korttelialueen rakennuspaikan tehokkuusluku on 0, 3.

Alueella on voimassa myös Tuusulan kunnanvaltuuston 14.11.2022 (§ 133) hyväksymä ja korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen 5.12.2025 myötä lainvoiman saanut Tuusulan yleiskaava 2040. Yleiskaavassa kaatopaikan alue on osoitettu maa- ja metsätalousalueeksi merkinnällä M. Kaavamääräysten mukaan ”Merkinnällä on osoitettu taajamien yhteydessä

Lupa- ja valvontavirasto

olevat maa- ja metsätalousalueet. Korvaava rakentaminen ja laajentaminen on sallittua.”. Tämän lisäksi alue on merkitty reservialueeksi, joka kaavan mukaan tarkoittaa sitä, että ”Alueiden tarkempi suunnittelu aloitetaan Tuusulan yleiskaavan 2040 tavoitevuoden jälkeen. Ennen tarkempaa suunnittelua maankäyttöä ohjaa reservialueen alla oleva pääkäyttötarkoitusmerkintä. Olevien rakennusten korvaaminen tai laajentaminen on sallittua.”. Kaatopaikan alue on tällä hetkellä osoitettu maa- ja metsätalousalueeksi, jolla ainoastaan olemassa olevien rakennusten rakentaminen edellä mainitulla tavalla on sallittua. Lisäksi läheisen Palojoen rantaan on osoitettu V merkinnällä virkistysalueita, joille on sallittua vain virkistyskäyttöä palveleva rakentaminen.

LUPA- JA VALVONTAVIRASTON RATKAISU

Lupa- ja valvontavirasto hylkää H. G. Paloheimo Oy:n vireillepanon mukaiset vaatimukset.

Määräys

Lupa- ja valvontavirasto määrää ympäristönsuojelulain 175 §:n ja 135 §:n nojalla Tuusulan kunnan selvittämään Jokelan vanhan yhdyskuntajätteen kaatopaikka-alueen ympäristövaikutukset ja puhdistamistarpeen.

Selvitystyöhön on käytettävä konsulttia, joka on perehtynyt kaatopaikkojen ympäristövaikutusten ja maaperän ja pohjaveden pilaantuneisuuden tutkimiseen ja arviointiin.

Alueella on tehtävä tarvittavia maaperä-, vesi- ja huokosilmatutkimuksia ja niiden perusteella on selvitettävä, millaisen kuormituspotentiaalin ja millaisia mahdollisia haitallisia vaikutuksia kaatopaikka aiheuttaa alueen pinta- ja pohjaveteen sekä muuhun lähiympäristöön. Lisätutkimustulosten sekä aikaisempien tutkimustulosten perusteella on arvioitava kaatopaikan aiheuttamat ympäristövaikutukset ja kaatopaikan puhdistamistarve.

Kaatopaikan ympäristövaikutusten ja puhdistustarpeen arvioimiseksi tarvittavista lisätutkimuksista ja arvioinnin toteuttamisesta on tehtävä suunnitelma, joka on toimitettava tarkastettavaksi Lupa- ja valvontavirastolle **31.8.2026 mennessä**.

Tutkimusraportti, joka sisältää puhdistustarpeen arvioinnin, on toimitettava Lupa- ja valvontavirastolle **31.12.2026 mennessä**. Tutkimusten tekemiseen on pyydettävä kiinteistön haltijan suostumus.

Uhkasakon asettaminen

Lupa- ja valvontavirasto asettaa Tuusulan kunnalle kiinteän 10 000 euron uhkasakon edellä mainitun määräyksen tehosteeksi.

Jos määräystä ei noudateta, Lupa- ja valvontavirasto voi uhkasakkolain 10 §:n nojalla tuomita uhkasakon maksettavaksi.

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Perustelut

H. G. Paloheimo Oy:n asianosaisuus

Ympäristönsuojelulain 186 §:n mukaan jollei 135, 137 tai 175 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaisen aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille mm. asianosainen. Asianosaisasema on ympäristöasioissa sillä, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea. Vanha kaatopaikka sijaitsee H. G. Paloheimo Oy:n omistamalla kiinteistöllä, joten asia koskee tämän etua ja oikeutta ja se on katsottava asiassa asianosaiseksi. H. G. Paloheimo Oy:llä on siten ollut oikeus laittaa YSL 186 §:n nojalla vireille YSL 175 §:n ja 137 §:n mukaisena asiana kaatopaikan kunnostamista koskeva vaatimus.

Pääasiaratkaisun perustelut

Ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaan valvontaviranomainen voi mm. kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä taikka määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa taikka määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aihetta epäillä toiminnasta aiheutuvan tämän lain vastaista ympäristön pilaantumista.

YSL 135 §:n mukaan, jos on aihetta epäillä maaperän tai pohjaveden pilaantumista, puhdistamisesta 133 §:n mukaan vastuussa olevan on selvitettävä alueen pilaantuneisuus ja puhdistamistarve. Selvitys on toimitettava Lupa- ja valvontavirastolle. Jos puhdistamisesta vastuussa oleva ei huolehdi selvitysvelvollisuudestaan, Lupa- ja valvontavirasto voi määrätä puhdistamisesta vastuussa olevan täyttämään velvollisuutensa.

YSL 133 §:n mukaan se, jonka toiminnasta on aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista, on velvollinen puhdistamaan pilaantuneen maaperän ja pohjaveden (pilaantunut alue) siihen tilaan, ettei siitä voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Ympäristönsuojelulain 237 §:n mukaan velvollisuuteen puhdistaa ennen tämän lain voimaantuloa pilaantunut maaperä sovelletaan 133 §:ää, jos pilaantuminen on aiheutettu 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen. Tämän lain 135 ja 136 §:n tai kumotun lain 14 §:n nojalla annettua valtioneuvoston asetusta sovelletaan kuitenkin myös ennen 1 päivää tammikuuta 1994 aiheutettuun maaperän pilaantumiseen.

Säännöksen yksityiskohtaisten perustelujen (HE 214/2013) mukaan pykälässä säädettäisiin maaperän pilaantumiseen sovellettavista säännöksistä vastaavasti kuin voimaanpanolain 22 §:ssä. Jos pilaantuminen on tapahtunut ennen vuodenvaihdetta 1994, eli ennen kumotun jätelain (1072/1993) voimaantulopäivää, sovelletaan vastuuseen aiempia eli jätehuoltolain (673/1978) säännöksiä. Menettelyn osalta vanhoja säännöksiä ei kuitenkaan sovellettaisi, vaan asian käsittelyssä noudatettaisiin voimassa olevaa

ympäristönsuojelulakia. Maaperän puhdistamistarpeesta ja vaatimuksista ja muista puhdistamiseen liittyvistä seikoista säädettyjä valtioneuvoston asetuksia, jotka on annettu kumotun lain 14 §:n tai ympäristönsuojelulain 135 ja 136 §:n nojalla, on noudatettava myös, kun kunnostetaan vanhoja kohteita.

Samanlainen viittaus aiemmin voimassa olleisiin säännöksiin on myös jätelaissa (646/2011). Jätelain 149 §:n 6 momentin mukaan kaatopaikkaan ja muuhun jätteen käsittelypaikkaan, jonka toiminta on lopetettu ennen 1.1.1994, ja roskaantumiseen, joka on tapahtunut ennen 1.1.1994, sovelletaan ennen vuoden 1993 jätelain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Koska kyseessä oleva kaatopaikkatoiminta on päättynyt ennen 1.1.1994, kaatopaikkaan liittyvät vastuut ja vastuun kohdentuminen määräytyy aiemmin voimassa olleen jätehuoltolain ja -asetuksen perusteella.

Jätehuoltolain (673/1978, voimaan 1.4.1979) 8 §:n 3 momentin mukaan yleinen huolenpito jätehuollon järjestämisestä ja valvonnasta kuuluu kunnalle. Jätehuoltoasetuksen (307/1979, voimaan 1.4.1979) 8 §:n 1 momentin mukaan yleiselle kaatopaikalle tuodut jätteet on sijoitettava suunnitelmallisesti ja tarvittaessa peitettävä maakerroksella tai muulla sopivalla tavalla.

Jätehuoltoasetuksen 8 §:n 2 momentin mukaan jätteiden vastaanoton lakattua yleisellä kaatopaikalla tai sen osalla on käytetty alue viipymättä peitettävä maakerroksella, siistittävä ja saatettava ympäristöön sopeutuvaksi. Mahdollisuuksien mukaan on huolehdittava siitä, ettei alueesta sen käytöstä poistamisen jälkeen aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle.

Jätehuoltoasetuksen 23 §:n mukaan kaatopaikat, joilla jätteiden vastanotto on lakannut ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on kaatopaikkatoimintaa harjoittaneen saatettava 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kuntoon kahden vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Saatavilla olevan selvityksen perusteella Jokelan kaatopaikka on ollut toiminnassa vuoteen 1980 asti, joten siihen sovelletaan edellä mainittuja jätehuoltolain ja -asetuksen säännöksiä. Tällöin voimassa olleista säännöksistä seuraa, että kaatopaikkatoiminnan jälkeisistä velvollisuuksista huolehtiminen kuuluu kaatopaikkatoimintaa harjoittaneelle. Tässä tapauksessa Tuusulan kunta on harjoittanut kiinteistöillä kaatopaikkatoimintaa, joten kyseisen yhdyskuntajätteen kaatopaikan osalta mahdolliset jälkihoitovastuut kuuluvat Tuusulan kunnalle.

Jätehuoltoasetuksen säännökset huomioon ottaen kaatopaikkatoiminnan päättymisen jälkeisiin velvollisuuksiin kuuluu huolehtia siitä, että kaatopaikasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle. Lupa- ja valvontavirasto katsoo tämän vastuun sisältävän myös velvollisuuden selvittää kaatopaikasta aiheutuvat ympäristövaikutukset, jos on aihetta epäillä, että siitä aiheutuu vaaraa tai haittaa ympäristölle. Kaatopaikkatoiminta ja alueella tehdyt tutkimukset antavat aiheen epäillä, että kaatopaikasta voi aiheutua vaaraa tai haittaa ympäristölle, mistä syystä lisätutkimukset ovat tarpeen kaatopaikan

ympäristövaikutusten ja puhdistamistarpeen selvittämiseksi ympäristönsuojelulain 175 §:n ja 135 §:n mukaisella tavalla. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että kaatopaikasta mahdollisesti aiheutuvaa vaaraa tai haittaa tulee arvioida nykyhetken tieteellisen tietämyksen ja tutkimuksen valossa. Tästä syystä arviointi tulee tehdä soveltuvin osin pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioimiseksi annetun valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaisesti huomioiden alueen kaatopaikkaluonne.

Alueen pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnissa on otettava huomioon valtioneuvoston asetuksen (214/2007) 2 §:n mukaisesti mm. pilaantuneeksi epäillyn alueen ja sen ympäristön tai pohjaveden nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus. Kaatopaikan alue on tällä hetkellä rakentamatonta metsäaluetta. Alueella on voimassa vuoden 1970 rakennuskaava, jossa alue on osoitettu teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialueeksi. Kaavamääräysten mukaan kyseisellä alueella kullekin rakennuspaikalle saa rakentaa tarpeellisen määrän asuntoja henkilökunnalle, jonka alituinen läsnäolo paikalla on välttämätöntä. Alueella on myös voimassa 5.12.2025 lainvoiman saanut Tuusulan yleiskaava 2040, jossa alue on merkitty maa- ja metsätalousalueeksi, jossa ainoastaan korvaava rakentaminen ja laajentaminen on sallittua. On siis hieman epäselvää, mikä on alueen nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus, jonka mukaan alueen pilaantuneisuutta ja puhdistustarvetta tulisi arvioida.

Ympäristöhallinnon ohjeessa (6/2014) Pilaantuneen maa-alueen riskinarviointi ja kestävä riskinhallinta sivulla 51 todetaan, että riskinarvioinnissa on otettava huomioon kohteen nykyinen ja/tai suunniteltu tuleva käyttö, joka määrittelee haitta-aineille todennäköisimmin altistuvat väestöryhmät ja eliöt. Käytännössä riskinarvioinnin lähtökohtana on alueen tuleva käyttö silloin, kun maankäyttöä ollaan muuttamassa. Jos alueen maankäytön muutoksen tai tulevan rakentamisen ajankohta ei ole tiedossa tai se on epävarma, arvioinnissa on tarkasteltava myös alueen käyttöä ennen rakentamista.

Alue on tällä hetkellä rakentamatonta ja alueella oleva asemakaava on ollut voimassa vuodesta 1970 lähtien. Lupa- ja valvontavirasto pitää todennäköisenä, että alueidenkäyttölain 60 §:stä seuraisi käytännössä se, että asemakaava todettaisiin vanhentuneeksi eikä alueelle ole mahdollista rakentaa. Tämän lisäksi alueelle vahvistettu yleiskaava ohjaa alueen tulevaa käyttöä. Lupa- ja valvontavirasto katsookin, että sen lisäksi, että alue on nykykäytössä rakentamaton metsäaluetta, sen tulevaa käyttöä tulee tarkastella yleiskaavan ja sen mukaisen alueen suunnitellun käytön mukaan. Näin ollen alueen pilaantuneisuutta ja puhdistamistarvetta tulisi arvioida yleiskaavan mukaisen maa- ja metsätalouskäyttötarkoituksen mukaan, jolle ei ole käytännössä mahdollista rakentaa. Koska aiemmissa alueella tehdyissä tutkimuksissa alueen pilaantuneisuutta ja puhdistustarvetta on arvioitu ainoastaan siitä näkökulmasta, että kaatopaikan päälle tai sen välittömään läheisyyteen rakennetaan asuinrakennuksia tai alue otetaan virkistyskäyttöön, Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että asiassa on tarpeen tehdä lisätutkimuksia, joita yhdessä aiempien tutkimustulosten kanssa käytetään sen arvioimiseksi, aiheutuuko kaatopaikka-alueesta sen nykyisessä ja suunnitellussa käyttötarkoituksessa eli maa- ja metsätalouskäytössä vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle. Vasta lisätutkimusten perusteella on mahdollista arvioida

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

puhdistustoimenpiteiden tarve ja mahdollinen puhdistusmenetelmä. Tämän vuoksi H. G. Paloheimo Oy:n vaatimukset kunnostamisesta hylätään ja Tuusulan kunta velvoitetaan selvittämään alueen pilaantuneisuus ja puhdistustarve.

Perustelu uhkasakon asettamiselle

Ympäristönsuojelulain 184 § edellyttää, että viranomaisen on tehostettava, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta, ympäristönsuojelulain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että asiassa ei ole ilmeisen tarpeetonta jättää määräystä tehostamatta uhkasakolla. Uhkasakon suuruutta harkittaessa on otettu huomioon päävelvoitteen laatu ja laajuus, velvoitetun maksukyky ja muut asiaan vaikuttavat seikat.

Sovelletut säännökset

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 133 §, 135 §, 175 §, 184 §, 185 §, 186 §, 190 §, 205 §, 237 §
Jätelaki (646/2011) 149 § 6 mom.
Uhkasakkolaki (1113/1990) 6 §, 7 §, 8 §, 22 §, 23 §, 24 §
Jätehuoltolaki (673/1978) 8 § 3 mom.
Jätehuoltoasetus (307/1979) 8 § 2 mom. ja 23 §
Hallintolaki 34 §, 43 §, 44 §, 45 §

Päätöksentekijät

Asian on ratkaissut ryhmäpäällikkö Nico Karlström ja esitellyt johtava lakimies Maija Norokorpi. Merkintä asiakirjan sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan lopussa.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen. Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Tarkemmat ohjeet muutoksenhausta ovat päätöksen liitteenä olevassa valitusosoituksessa.

Maksu

Maksutta

Liitteet Valitusosoitus

Jakelu

H. G. Paloheimo Oy (*sähköpostitse*)
c/o asianajaja, OTL Juha Sario, Asianajotoimisto Ympäristölaki Oy,
juha.sario@ymparistolaki.fi

Tuusulan kunta, Tuusulan kunnanhallitus (*saantitodistuksella*)
PL 60
04301 Tuusula
ja sähköpostitse: kirjaamo@tuusula.fi

Lupa- ja valvontavirasto

Päätös
10.6.2026
LVV-U/24828/2026

Tiedoksi

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus (sähköpostitse ymparistokeskus@tuusula.fi)

Lupa- ja valvontavirasto
Postiosoite: PL 20, 13035 LVV
Puhelinvaihde: 0295 254 000
kirjaamo@lvv.fi | lvv.fi

Tämä asiakirja LVV-U/24828/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/24828/2026 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Norokorpi Maija 10.06.2026 10:42

Ratkaisija Karlström Nico 10.06.2026 10:43

Lupa- ja valvontavirasto

1 Valitusosoitus

Tähän Lupa- ja valvontaviraston päätökseen voi hakea muutosta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valituksesta huolimatta Lupa- ja valvontaviraston tekemää päätöstä on noudatettava, jos siinä on niin määrätty.

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa voidaan periä oikeudenkäyntimaksu siten kuin tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) ja oikeusministeriön asetuksessa tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1020/2024) säädetään. Maksun suuruus on 310 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä. Tarkempia tietoja maksuista saa hallinto-oikeudesta.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015) https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455

Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijajulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.html

1.1 Toimi näin

Jos haet muutosta Lupa- ja valvontaviraston päätökseen, tee kirjallinen valitus Vaasan hallinto-oikeuteen.

Tee valitus **viimeistään 30 päivän kuluessa** siitä, kun Lupa- ja valvontaviraston päätös on saatu tiedoksi.

- Kun määräaikaa lasketaan, sitä päivää, kun päätös on saatu tiedoksi, ei oteta lukuun.
- Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, juhannusaatto tai arkilauantai, määräaika päättyy ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.
- Jos päätös on lähetetty tavallisena kirjeenä, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen viimeistään seitsemäntenä (7.) päivänä siitä, kun Lupa- ja valvontavirasto on lähettänyt kirjeen. Selvitä kirjallisesti, jos näin ei ole jostakin syystä tapahtunut.
- Jos päätös on lähetetty tavallisena sähköisenä tiedoksiantona Suomi.fi-viestillä tai sähköpostitse, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena (3.) päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.
- Jos päätös on annettu tiedoksi todisteellisena sähköisenä tiedoksiantona, päätös katsotaan annetuksi tiedoksi, kun asiakirja on vahvistettu vastaanotetuksi. Jos asiakirjaa ei ole vahvistettu vastaanotetuksi seitsemän (7) päivän kuluessa Lupa- ja valvontaviraston sähköisen viestin lähettämisestä, tiedoksiannossa noudatetaan muita laissa säädettyjä tiedoksiantotapoja.

Lupa- ja valvontavirasto

- Jos päätös on saatu tiedoksi jollakin muulla tavalla, tiedoksisaantipäivän osoittaa vastaanottajalle annettu tiedoksiantotodistus, saantitodistus tai haastetiedoksiannosta annettu todistus.
- Sijaistiedoksiannossa katsotaan, että päätös on saatu tiedoksi kolmantena (3.) päivänä siitä, kun sijaistiedoksiantoa koskeva tiedoksiantotodistus on annettu.
- Asian katsotaan tulleen viranomaisen tietoon jo kirjeen saapumispäivänä.
- Jos päätös on annettu tiedoksi yleistiedoksiantona, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä (7.) päivänä yleistiedoksiannosta annetun ilmoituksen julkaisemisajankohdasta. Julkaisemisajankohta on ilmaistu julkaisun yhteydessä.

1.2 Ilmoita valituksessa

- valittajan nimi, henkilötunnus, kotikunta, postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite. Jos valittajana on yhteisö, ilmoita sen nimi, yhteystiedot ja yritys- ja yhteisötunnus.
- laillisen edustajan, asiamiehen tai muun valituksen laatineen henkilön nimi ja postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite
- sellainen sähköinen osoite tai mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite). Valituksen tai muun asiakirjan toimittaminen hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköiseen asiointipalveluun katsotaan ilmoitukseksi sähköisen asiointipalvelun käyttämisestä prosessiosoitteena. Sähköistä asiointipalvelua käytettäessä erillistä prosessiosoitetta ei tarvitse ilmoittaa. Hallinto-oikeus voi valita, mihin osoitteeseen se toimittaa asiakirjat, jos sille on ilmoitettu useampia prosessiosoitteita.
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Yhteystietojen muutoksesta on ilmoitettava viipymättä hallinto-oikeudelle valituksen vireillä olon aikana.

1.3 Valituksen liitteet

- Lupa- ja valvontaviraston päätös, johon haetaan muutosta (alkuperäisenä tai jäljennöksenä) valitusosoituksineen
- selvitys siitä, minä päivänä Lupa- ja valvontaviraston päätös on saatu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole toimitettu jo aiemmin Lupa- ja valvontavirastoon

Lupa- ja valvontavirasto

- valtakirja
  - asiamiehen on liitettävä valitukseen valittajalta saatu valtakirja – ellei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai sellainen oikeudenkäyntiavustaja, joka määritellään luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011) eli ns. lupalakimies
  - asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa, jos hallinto-oikeuteen toimitetaan sellainen sähköinen asiakirja, jossa on selvitys asiamiehen toimivallasta. Asiamiehen ei myöskään tarvitse esittää valtakirjaa, jos valittaja on antanut valtuutuksen suullisesti tuomioistuimessa tai jos asiamies on toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa.

1.4 Lähetä valitus hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden yhteystiedot ovat:

Sähköinen asiointi: Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43 (4.krs), 65100 Vaasa (käyntiosoite)
PL 204, 65101 Vaasa (postiosoite)

sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

puhelinvaihde: 0295 642 611
asiakaspalvelu/kirjaamo: 0295 642 780 (avoinna ma–pe kello 8.00–16.15)
telekopio (fax): 0295 642 760

Jos valitus toimitetaan hallinto-oikeuteen henkilökohtaisesti tai asiamiehen tai muun laillisen edustajan toimesta tai postitse tai lähetin välityksellä, valituksen on oltava perillä hallinto-oikeuden kirjaamossa viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden aukioloajan päättymistä klo 16.15.

Viranomaiselle toimitetun sähköisen asiakirjan katsotaan saapuneen määräajassa, jos asiakirja saapuu viimeistään määräajan viimeisen päivän aikana laissa tarkoitetulla tavalla (Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) 2 §, 4 § ja 11 § (211/2026).

Valituksen saapuminen määräajassa on valittajan vastuulla. Suljetussa laitoksessa oleva henkilö voi antaa valituskirjelmän valitusajan kuluessa myös sille henkilölle, joka on määrätty laitoksessa tätä tehtävää hoitamaan tai laitoksen johtajalle.

Lähettäjä: Norokorpi Maija (LVV) <maija.norokorpi@lvv.fi>
Lähetetty: keskiviikko 10. kesäkuuta 2026 12.29
Vastaanottaja: Juha Sario <juha.sario@ymparistolaki.fi>; Kirjaamo (tuusula.fi) <kirjaamo@tuusula.fi>
Kopio: Keski-Uudenmaan ympäristökeskus <ymparistokeskus@tuusula.fi>
Aihe: Tiedoksi: Päätös H. G. Paloheimo Oy:n vireillepanemassa asiassa LVV-U/24828/2026

Hei,

ohessa tiedoksenne otsikkoasiassa tänään annettu päätös ja sen liitteenä valitusosoitus.

Päätös tullaan hallintolain 60 §:n edellyttämällä tavalla antamaan Tuusulan kunnalle tiedoksi myös saantitodistuksella.

Ystävällisin terveisin I Med vänliga hälsningar,

Maija Norokorpi

johtava lakimies, VT | ledande jurist, VH
ympäristöosasto | miljöavdelningen

Lupa- ja valvontavirasto | Tillstånds- och tillsynsverket

Puhelinnumero | Tfn: +358295 25 6153

Vaihde | Växel: +358295 25 4000

Postiosoite | Postadress: : Lupa- ja valvontavirasto, PL 20, 13035 LVV
Käyntiosoite | Besöksadress: Opastinsilta 12, 00520 Helsinki

Kirjaamo: kirjaamo@lvv.fi | Registratur: registratur@lvv.fi

www.lvv.fi

Lupa- ja valvontavirasto on valtakunnallinen ja monialainen valtion keskushallinnon viranomainen, joka hoitaa useita aloja koskevia lupa-, valvonta-, rekisteröinti-, toimeenpano- ja ohjaustehtäviä.

Tillstånds- och tillsynsverket är en riksomfattande och sektorsövergripande myndighet som hör till statens centralförvaltning och som sköter tillstånds-, tillsyns-, registrerings-, verkställighets- och styrningsuppgifter inom flera verksamhetsområden.



Tämä.viesti.on.tarkoitettu.ainoastaan.henkilölle.tai.yhteisölle?jolle.se.kuuluu¡.Viesti.saattaa.sisältää.luottamuksellista.tietoa¡.Jos.olet.saanut.viestin.erehdyksessä?sinulla.ei.ole.siihen.käyttöoikeutta¡ Tässä.tapauksessa.ilmoita.siitä.lähettäjälle.ja.poista.viesti.postilaatikostasi¡

Detta.meddelande.är.endast.avsett.för.den.person.eller.sammanslutning.som.meddelandet.hör.till¡.Meddelandet.kan.innehålla.konfidentiell.information¡.Du.har.inte.rätt.att.läsa.meddelandet.om.det.har.skickats.till.dig.av.misstag¡.Meddela.avsändaren.och.radera.meddelandet.från.din.brevlåda.i.detta.fall¡

This.message.is.intended.exclusively.for.persons.or.groups.for.whom.it.is.intended¡.The.message.may.include.confidential.information¡.If.you.have.received.the.message.in.error?you.do.not.have.the.right.to.use.it¡.In.such.a.case.please.inform.the.sender.and.delete.the.message.from.your.mailbox¡